

دعاىافتتاح



به نام خداوند بخشندهٔ مهربان

1



ای خدا من افتتاح ستایش را به حمد تو میکنم *



و به نعمت و احسانت راه حق و صواب را می جویم *

وَ أَيْقُنْتُ أَنْكَ أَنْتُ أَرْحُمُ الرَّاحِمِينَ

و یقین دارم که تو مهربانترین مهربانان عالمی

في مُوْضِع الْعَفُو وَ الرَّحْمَةِ *

در موضع عفو و بخشش *



و سختترین منتقمی

في مُوضِع النَّكَالِ وَ النَّقِمَةِ *

در مقام عقاب و انتقام *

وَ أَعْظُمُ الْمُتَجَبِّرِينَ

و بزرگترین جبارانی

في مُوْضِعِ الْحَارِبَاءِ وَ الْعَظَمَةِ ﴿

در جای بزرگی و کبریایی *

اللهم أذِنْت لي في دُعائِك

ای خدا تو به ما اجازه دادی که به درگاهت دعا کنیم



و حاجت طلبيم *



پس ای خدای شنوا



سپاس مرا بپذیر *

وَ أَجِبُ بِا رَحِيمُ دُعُونِي ﴿

و دعایم اجابت فرما *

وَ أَقِلَ يَا غَفُورُ عَثَرَتِي *

و از لغزشم به کرمت درگذر *

که چه بسیار تو غصه و اندوهها را

برطرف کردهای *

و هموم (غُمُوم) قَدْ كَشَفْتُها ﴿

و هم و غم ها را زایل ساخته ای *

وَ عَثْرَةٍ قَدُ اقَلْتَهَا ﴿

و لغزشها بخشیدهای *

وَ رَحْمَةٍ قَدْ نَشْرُتها *

و رحمتها منتشر بر خلق نمودهای *



و زنجیرهای بلا را در هم گسستهای *

اَ مُحَمَّدُ لِلْهِ النَّذِي

ستایش خدای را که

جفت و فرزندی نگرفته *

وَ لَمْ يَكُنَّ لَهُ وَ

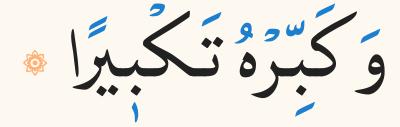
و او را شریکی نیست



در ملک وجود *

وَ لَمْ يَكُنَّ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِ

و قدرت کاملش بی نیاز از یار و مددکار است



و بزرگترین تکبیر و ستایش را سزاوار است *

اَ كُمُدُ لِلَّهِ بِجُمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلُّهَا ﴿

ستایش خدا راست به جمیع اوصاف کمالیهاش *



بر تمام نعمتهای بیشمارش *

اَ كُمُدُ لِلَّهِ الَّذِي

ستایش خدا راست



که در ملکش هیچ ضد و مخالفی ندارد *

وَ لا مُنازِعَ لَهُ و

و در امر و فرمانش



خصمی کشمکش نتواند *

اَ كُمُدُ لِلَّهِ النَّذِي

ستایش خدا را که



در آفرینش او را شریک نباشد *

۲.

و لا شبه (شبه) له

و در بزرگی و بزرگواری او را



مانند نیست *

أَنْحُمَدُ لِلَّهِ النَّاشِي فِي الْخُلْقِ امْرُهُو

سیاس خدای راست که امرش در خلق نافذ

ر دوو و حمدهو ه

و اوصافش آشکار *

ألظاهر بالكرم مجدة و

و مجد و بزرگواریش به لطف و کرمش پدیدار است *



و دست عنایتش به جود و بخشش بر خلق گشاده *



گنجینههای رحمتش



نقصان نپذیرد *

و لا تزيده و (يزيده و) كَثرة العطاء

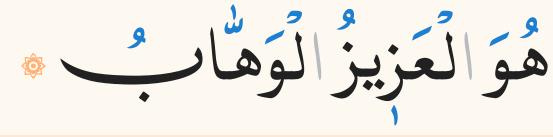
و كثرت عطا و بخشش جز بر جود



و كرامتش نيفزايد *

انهو

که او



بسیار با عزت و اقتدار و بخشش است *



خدایا از تو درخواست میکنم اندکی از بسیار حاجتم را *

مُعَ حَاجَةٍ بِي النَّهِ عَظِيمَةٍ *

با آنکه به او سخت حاجتمندم *



و تو از آن حاجت از ازل بینیاز بودی *



و همان قلیل حاجت نزد من بسیار است *

وَ هُوَ عَلَيْكَ سَهُلُ بَسِيرٌ ﴿

و برای تو ادایش سهل و آسان *



ای خدا آمرزش تو از گناهم *



و گذشتت از خطاهایم *

وَ صَفْحَكَ عَنْ ظُلَّمِي *

و بخششت از ظلمم *

۳,



و پرده پوشیت بر عمل زشتم *

وَ حِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ (كَبِيرِ) جُرَمي

و حلم و بردباریت بر جرم

٣

عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خُطَئى (خُطَاي)

و گناه بسیارم که به عمد



یا خطا کردم *

اَطْمَعَنِي فِي اَنْ اَسْتُلْكَ

مرا به طمع انداخت که از تو درخواست کنم



چیزی را که استحقاق آن ندارم *

الذي رزقتني من رحمتك •

و تو به لطف و رحمتت روزیم گردانیدی *



و قدرتت را در آن به من نشان دادی *

44

وَ عَرَّفْتني مِنْ إِجَابِتِكَ ۞

و اجابتت را شناساندی *



تا با دل مطمئن تو را خواندم *

و اسْتَلْكَ مُسْتَأْنِسًا ﴿

و با انس و رغبت *



و بى ترس مهابت از تو حاجت طلبيدم *

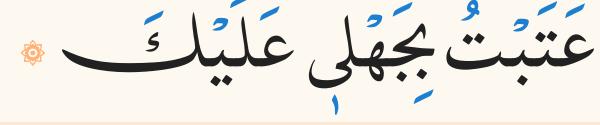
مُدِلاً عَلَيْكَ عُلَيْكَ

و با ناز و دلال بر تو

آنچه میخواستم تقاضا کردم *

فَإِنْ أَبْطاً عَنِي (عَلَيٌّ)

و اگر دیر حاجتم برآوردی



از نادانی بر تو عتاب کردم *



در صورتی که تأخیر حاجتم مرا بهتر بوده *



چون تو دانا به عاقبت امور خلقی *

فَلَمُ أَرَ مَوْلًى (مُؤَمَّلًا) كُرِيمًا أَصْبَرَ عَلَى

پس من هیچ مولای کریمی را بر بندهٔ لئیمی صبورتر



از تو بر خود ندیدم ای پروردگار من *

۴۰



تو مرا دعوت میکنی من از تو روی میگردانم *



تو محبت افزون می سازی و من با تو به خشم می آیم *

وَ تَتُودُ وَ إِلَى فَلَا اَقْبَلُ مِنْكَ *

و با من دوستی و شفقت می فرمایی و من از جهل نمی پذیرم *

که گویا مرا بر تو حق نعمت و منّت است (نه تو را بر من) *



و این ناسپاسی من مانع از

مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَ الْإِحْسَانِ إِلَى *

افاضهٔ رحمت و احسانت بر من نشد *

44



و از فضل و جود و کرمت نکاست *



پس به حال این بندهٔ نادانت ترحم کن *



و به فضل و احسانت بر او ببخش *

که تو بسیار با بخشش و کرمی *

أَنْحُمُدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ

ستایش مخصوص خداست که مالک ملک است



و روان ساز کشتیهای عالم *

مُسخر الرباح فالق الإصباح *

و مسخر کنندهٔ بادها و پدید آورندهٔ صبحگاهان از شب *

دَيّانِ الدِّيرِ فِي رَبِّ الْعَالَمِينَ *

حکم فرمای روز جزا و پروردگار عالمیان *

أنحمد لله على حلمه

ستایش خدا را بر حلم او



یس از علمش *

وَ الْحُمَدُ لِلَّهِ عَلَىٰ عَفُوهِ

و ستایش خدا را بر عفو او

بَعْدَ قُدْرَتِهِ *

یس از قدرتش *

وَ الْحُمَدُ لِلَّهِ عَلَى طُولِ أَنَاتِهِ

و ستایش خدا را بر حلم و بردباری طولانی او



در مقام غضبش *

۵۰

وَ هُوَ قَادِرٌ (الْقَادِرُ)

در صورتی که بر هر چه خواهد

9 9 1 C

توانا است *

أَنْحُمُدُ لِلَّهِ خَالِق الْخُلْق

ستایش مخصوص خداست که آفرینندهٔ خلق



و گسترانندهٔ خوان روزی بر خلق *

فالق الإصباح

و پدید آورندهٔ صبحگاهان



و صاحب جلال و بزرگواری *

۵۲

وَ الْفَضِلِ (وَالتَّفَضُّلِ) وَ الْإِنْعَامِ (الْإِحْسَانِ)

و فضل و انعام آن خدایی که

﴿ أَلَّذُى بَعُدُ فَلَا يُرَى ﴿

از نظرها دور است و دیده نخواهد شد *



و به همه نزدیک است ناظر رازهای پنهان است *



اوست بزرگوار و بلند مرتبه *



ستایش مخصوص خدایی است که



نه کسی که مقابلش به خصومت برخیزد *

و لا شببه بشاكله و ه

و نه شریکی که مانندش باشد *

وَ لَا ظَهِيرُ يُعَاضِدُهُو ۞

و نه معینی که مددکار او شود *



عزیزان در مقابل عزتش همه مقهورند *



و بزرگان همه در پیشگاه عظمتش فروتن و خاضعند *



و قدرت کاملش بر هر چه خواهد



رسا است *

اَ مُحَمَّدُ لِلْهِ النَّذِي

ستایش خدا را که



چون او را ندا کنم جواب دهد *

وَ يَسْتَرْعَلَى كُلُّ عُورَةٍ

و هر عیب و نقص را بر من بپوشاند



در حالی که مرتکب معصیت او هستم *

و يعظم النعمة على

و مرا نعمت بزرگ می بخشد



و شکرش نمی گزارم *

فَكُمْ مِنْ مُوْهِبَةٍ هَنِيئَةٍ

پس چه بسیار موهبت و بخشش گرانبها



مرا عطا کرد *

وَ عَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي *

و چه امور هولناک سخت را از من دفع کرد *



و شادمانیهای شگفتانگیز را نمودارم ساخت *

فَأَثْنَى عَلَيْهِ حَامِدًا ۞

يس من هم او را به ستايش ثنا گويم *



و به پاکی منزه از هر عیب بودن یاد کنم *

اَ مُحَمَّدُ لِلْهِ النَّذِي

ستایش مختص خدایی است که



پردهای که او نهد کس ندرد *

وَ لا يُعْلَقُ بابه و ه

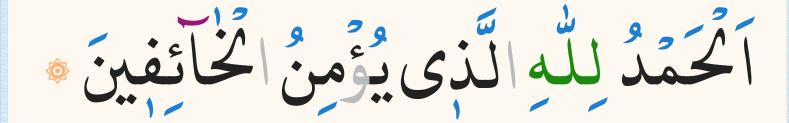
و دری که او بگشاید کس نبندد *



کسی که از او درخواست کند مردود نشود *

و لا بخيب (يخيب) عامله و ه

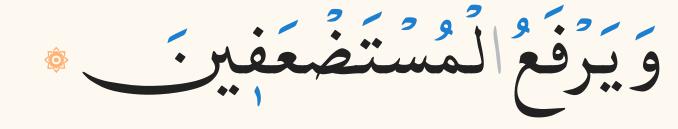
و هر که به او چشم امید دارد محروم نخواهد گشت *



ستایش خدا را که ترسناکان را ایمنی بخشد *



و صالحان را نجات دهد *



و ضعیفان را بلند گرداند *

وَ يَضِعُ الْمُسْتَكِيرِينَ ﴿ وَيَهْلِكُ

و گردنکشان را خوار سازد * پادشاهان را



هلاک سازد و دیگران را به جای آنان بنشاند *

٧,



ستایش خدای را که درهم شکنندهٔ سرکشان است *



و هلاک کنندهٔ ستمکاران است *



و دریابندهٔ گریزندگان * و به کیفر رسانندهٔ ظالمان *



فریادرس فریاد خواهان است *



و مرجع حاجت نیازمندان *



و محل اعتماد اهل ایمان *

اَ كُمُدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ

ستایش خدای را که آسمان و ساکنانش



از ترس او مینالند *



و زمین و اهلش



بر خود می لرزند *

وَ تُمُوجُ الْبِحَارُ

و دریا و هر که در اعماقش شناور است

جوشان و خروشانند *



ستایش خدای را که ما را



به این (دین توحید) هدایت کرد *

وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِي

و اگر ما را خدا راهنمایی نمی کرد



ما خود به آن هدایت نمی یافتیم *

٧ ٨



ستایش مخصوص خداست که خلق میکند و کسی او را خلق نکرده *



و روزی می دهد و خود روزی نمی خواهد *



طعام می خوراند و خود از طعام مستغنی است *



زنده ها را می میراند و مرده ها را زنده می سازد *

۸



و خود زندهٔ ابدی است * هر خیر و نیکویی به دست اوست *

و او بر هر چيز تواناست *

اللهم صلّ على مُحمّد

خدایا درود فرست بر محمد (ص)

عَبْدِكُ وَ رَسُولِكُ وَ

بندهٔ مقربت و رسول *

و أمينك و صفيّك و حبيبا

و امین وحیت و برگزیده و حبیبت *

و مختار تو از خلق *

و خافظ سرّك ه

و حافظ سرّ تو *

وَ مُبَلِغ رِسَالَاتِكُ ﴿

و رسانندهٔ رسالتت به خلق *

أَفْضُلُ وَ أَحُسَنَ

بر او فرست درودی افزونتر و خوبتر

و نیکوتر و کاملتر و خالص تر *

وَأَنْمَى

و نامی

وَ أَطْبَبُ وَ أَطْهَرُ وَ أَسْنَى ﴿

و مؤثرتر و خوشتر و پاک و پاکیزه تر *

وَ اكْثَرُ (اَكْبَرُ) ما صَلَّبُتُ وَ بارَكْتَ ﴿

و بلند مرتبه تر درودی بیش از آنچه درود و برکت *

و رحمت و تهنیت *

وَ سَلَّمْتُ عَلَىٰ اَحَدٍ

و تحیت فرستادی بر هر یک از



بندگان خاصت *

و أنبيانك و رُسُلك و صفوتك ه

و پیغمبران و رسولانت و خاصان *

وَ أَهُلِ الْكُرَّامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خُلْقِكَ *

و اهل کرامت و عزتت از میان خلق *

اللهم وصل على

خدایا درود فرست بر



على «ع» پيشواى اهل ايمان *

9

وَ وَصِيّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ *

و وصی پیغمبر خدای جهانیان *

عَبْدِكَ وَ وَلِيّاكَ وَ اجْى رَسُولِكَ *

و بندهٔ خاص و ولی و دوستدار تو و برادر رسولت *

و حُجّتك على خَلْقك ه

و حجت بر خلق تو *



و آیت و نشانهٔ بزرگت *



و خبر با شأن و عظمتت *

و صلّ على الصّدّ بقة الطّاهرة *

و درود فرست بر صديقهٔ طاهره *

فاطمة (الزَّهْزاء)

حضرت فاطمه «س»



سيدهٔ زنان عالم *

وَ صَلِّ عَلَى سِبُطِي الرَّحْمَةِ ﴿

و هم درود فرست بر دو سبط پیغمبر رحمت *

وَ إِمَامَى النَّهُدُي *

و دو پیشوای هدایت *

أنحسن و الحسين

حضرت حسن «ع» و حسين «ع»

دو سید جوانان اهل بهشت *

وَ صَلِّ عَلَىٰ اَرِّمَّةِ الْمُسَلِّمِينَ

و هم درود فرست بر امامان و پیشوایان اسلام



حضرت على بن الحسين «ع» *

وَ مُحَمَّدِ بَنِ عَلِيٍّ *

و محمد بن على «ع» *



و جعفر بن محمد «ع» *



و موسی بن جعفر «ع» *



و على بن موسى الرضا «ع» *

وَ مُحَمَّدِ بَنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيِّ بَنِ مُحَمَّدٍ

و محمد بن على التقى «ع» و على بن محمد النقى «ع»



* و حسن بن على العسكرى «ع» *

وَ الْخُلُفِ الْهَادِي الْمَهَدِيِّ ﴿

و خلف او امام هادی و مهدی *

مُجَادِكَ عَلَىٰ عِبَادِكَ فِ

اینها حجتهای تو بر بندگانت هستند *

و أمنائك في بلادك ه

و امینهای تو در شهر و دیار عالم *



درود بسیار و دایم بر آنان فرست *

اللهم وصل على

خدایا درود فرست بر

وَلِي امْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ ﴿

ولى خود صاحب الامر «ع» *

وَ الْعَدْلِ الْمُنْتُظُو ﴿ وَ حُفَّهُ وَ وَفُونُهُ الْمُنْتُظُو ﴿ وَاحْفُفُهُ الْمُنْتُظُو ﴿ وَاحْفُفُهُ ا

امام قائم منتظر * و او را به سپاه



فرشتگان مقربت فراگیر *

وَ أَيْدُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

و به روح القدسش مؤید بدار



ای پروردگار عالمین *



خدایا او را مقرر فرما تا دعوت به کتاب آسمانی تو کند *



و به ترویج دین تو قیام فرماید *



و او را خلیفهٔ خود در زمین گردان



چنانکه پیشینیان او را امام و خلیفه گردانیدی *

مَكِنْ لَهُ ودينَهُ الّذِي ارْتَضِيْتُهُ ولَهُ و

و او را تمکین ده برای حفظ دین او که پسند توست

* و خوف او را پس از این مدت بدل به ایمنی گردان



تا تو را بپرستد و هیچ به تو شرک نیاورد *



خدا او را عزت بخش و ما را به ظهورش عزیز گردان *

و انصره و انتصربه ه

و او را یاری کن و ما را به او یاری فرما *

و او را نصرت کامل با عزت و اقتدار بخش *

وَ افْتُحُ لَهُ فَتُحًا يُسِيرًا ۞ وَ اجْعَلَ

و به آسانی جهان را به دست او فتح کن *

لَهُ و مرفَ لَذُنكَ سُلُطَانًا نَصِيرًا *

و از جانب خود او را سلطنت و قدرت عنایت فرما *

اللهم أظهر به دينك

خدایا به دست او دینت را



و سنت پیغمبرت را آشکار ساز *

حَتّى لا يَسْتَخْفِي بِشَيْءٍ مِنَ الْحُقّ

تا آنکه دیگر چیزی از حق و حقیقت



از ترس احدى از خلق مخفى نماند *

اللهم إنا نرغب البلك

خدایا ما از تو امید و اشتیاق داریم که دولت با کرامت



آن امام زمان را به ظهور آوری *

تُعِزِّبِهَا الْإِسْلامُ وَ اَهْلُهُ و *

و اسلام و اهلش را به آن عزت بخشی *

و نفاق و اهل نفاق را ذلیل و خوار گردانی *

وَ تَجْعَلْنا فِيها مِنَ الدُّعَاةِ

و ما را در آن دولت حقه اهل دعوت



به طاعتت *

115

وَ الْقَادُةِ إِلَى سَبِيلِكَ ۞ وَ تَرُرُقُنَا بِهَا

و از پیشوایان راه هدایت قرار دهی * و بهواسطهٔ آن بزرگوار

كرامة الدنيا و الأخرة

به ما کرامت دنیا و آخرت عطا فرمایی *

111

اللهم ما عرفتنا مِن الْحُق

خدایا آنچه از حق که ما را به آن شناسا کردی



به عمل آن هم وادار کن *

و ما قصرنا عنه فبلغناه ه

و آنچه نشناختهایم به معرفتش برسان *



خدایا پریشانی ما را به آن جمع گردان *

وَ اشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا ۞

و پراکندگی امور ما را به وجود او اصلاح فرما *



و شکاف و تفرقههای ما را اتحاد بخش *



و عدهٔ قلیل ما را بسیار گردان *

و ذلت ما را به وجودش بدل به عزت ساز *

و أغرب به عائلنا ه

و نیاز ما را بدل به بینیازی گردان *

و دین ما را به برکتش ادا فرما *

وَ اجْبُرُبِهِ فَقُرنا *

و فقر ما را جبران فرما *

و نقص ما را مسدود ساز *

و بسر به عسرنا ه

و مشکلات ما را به برکتش آسان گردان *



و به وجود او ما را روسفید گردان *



و اسیران ما را آزاد ساز *



و حاجتهای ما روا گردان *

وَ أَنْجِزُ بِهِ مَوَاعِيدُنَا ۞

و وعده هایی که دادی منجز گردان *

و استجب به دغوتنا ه

و به برکتش دعاهای ما مستجاب *

148

وَ أَعْطِنًا بِهِ شُؤُلْنًا * وَ بَلِّغْنًا بِهِ

و درخواستهای ما عطا فرما * و به آرزوهایی که



در دنیا و آخرت داریم برسان *

وَ أَعُطِنًا بِهِ فَوْقَ رَغَبَتنًا *

و به ما فوق آنچه مایلیم عطا فرما *



ای بهترین سؤال شدگان *

وَ اوسع المُعطين ﴿

و وسيع نظرتر از همهٔ عطا كنندگان *



و به برکت او دردهای باطنی ما را شفا بخش *

وَأَذُهِبُ بِهُ

به او خشم دلهای ما را



فرو نشان *

۱۳.

وَ اهدنا به لِمَا اخْتُلْفَ فِيهِ

و به وجودش ما را با همهٔ اختلاف که شده است



به حق به التفاتت هدايت فرما *

اِنْكُ تَهُدى مَرِ تَشَاءُ

که تو البتهٔ هر که را خواهی



به راه راست هدایت می فرمایی *

وَ انْصُرْنَا بِهِ عَلَىٰ عَدُولِكُ وَعَدُونَا

و به ظهور او ما را نصرت بخش بر دشمنان تو و دشمنان ما



ای خدای به حق، این دعا را به کرمت مستجاب فرما *

١٣٣

اللهم إنّا نشكو البك فقد نبينا *

بارالها ما به درگاه تو شکایت میکنیم از فقدان پیغمبرت *

صَلُوا تُلِّ عَلَيْهِ وَ عَالِهِ ﴿

صلوات الله عليه و آله باد *

وَ غَيْبَةُ وَلَيْنَا (إِمَامِنًا) *

و از غیبت امام ما *

وَ كُثْرَةً عَدُونًا ۞ وَ قِلَّةً عَدُدِنًا ۞

و بسیاری دشمن ما * و کمی عدد ما *

و شدة الفتن بنا ه

و فتنههای سخت بر ما *

و تَظاهُر الزَّمانِ عَلَيْنا *

و غلبهٔ محیط روزگار بر ما *

فَصِلِ عَلَىٰ مُحَمَّدِ

یس درود بر محمد «ص»

و آلش فرست *

و أعنا على ذلك

و ما را در همهٔ این امور یاری کن

به فتح عاجلی از جانب خود *

و بضرت کشفه و ه

و برطرف ساختن رنج و سختی *



و نصرت با اقتدار *

و سُلُطارِ حَقِ تَظْهِرُهُو ۞

و عزت و سلطنت حقه که تو آشکار گردانی *

وَ رَحْمَةٍ مِنْكُ تُجَلِّلْنَاهًا *

و رحمتی از توجهت که بر همهٔ ما شامل گردد *

و عافِية منك تُلبسناها ﴿

و لباس عافیت که ما را بیوشاند *



به حق رحمت نامنتهایت ای مهربانترین مهربانان عالم *

